

Potreba spomaliť a načúvať

Na podklade knihy Too Busy not to Pray spracoval Rast'o

Úvod

Toto bude jedno z posledných kázaní na tému rozhovoru s Bohom.

Začali sme už v januári, keď sme rozoberali tému Sily modlitby o Božej moci, Božej ochote a Božej schopnosti odpovedať na naše potreby. Boli sme znovu povzbudený k modlitebnému úsiliu, ktoré prináša konkrétne veci do nášho života. Boris nám rozprával o dôležitosti pravidelných modlitebných návykov a stráveného času s Bohom ako nevyhnutnej súčasti zdravého duchovného života. V štyroch bodoch nám vysvetľoval princípy Ježišovej modlitby. Marek nám rozprával o Potrebe modlitby o Sile príhovornej modlitby, ale aj o tom ako sa popri tých našich modlitebných prosbách máme spoliehať na dôležitosť prijatia Božej vôle. Palko zase hovoril ako modlitba s vierou môže prenášať aj vrchy.

Dnes by som sa rád s vami podelil o praktické naplňovanie toho, čo sme tu študovali už takmer celý štvrťrok. Ved' načo by nám bola všetka tá teória o modlitbe, keby sme si na samotnú modlitbu nenašli čas? Informácie bez praxe sú ničím. Dostali sme množstvo informácií a ja by som bol veľmi zvedavý, či vás to nasmerovalo a posunulo vo vašom duchovnom živote bližšie k Bohu.

Nasmerovalo? Posunulo?

Viem, že žijeme veľmi zaneprázdneným životom. Súdim tak podľa seba. Moje dni sú už zopár rokov riadne rýchle. Dokonca, keď sa ma niekto opýta ako sa mám, rád používam obľúbenú frázu „Mám sa rýchlo“. Ešte sa len prebúdzam už premýšľam o pracovných problémoch, riešim výchovu detí, starosti manželky, požiadavky šéfa, plány pre doktorandov,

zborové záležitosti... Nie div, že sa mi do toho dňa nechce ani vstávať. Potom na rad príde budík, vstávanie a budenie detí, raňajky, chystanie sa do práce. Neprejde ani hodina a už sedím v práci a zarezávam ako každý okolo mňa. Jediná chvíľka potešenia a nadýchnutia sa je počas obedňajšej prestávky. Je to ako keď lietadlo vyletí nad oblaky, trochu si vychutná ostré slnko a potom sa strmhlav spustí znova do oblakov. Práca, diplomanti, experimenty, písanie článkov, beh na autobus, telefonáty, kúrenie v piecke, vyvenčenie detí, domáce úlohy, upratovanie, rýchla večera, Hope TV (ak je ešte čas a vôľa), rozsudzovanie sporov medzi deťmi, zákazy a príkazy, naháňanie detí do upratovania, do pyžama, do postele, večerný príbeh, rozhovor s manželkou, krátke čítanie... Nie div, že príde osudová ôsma-deviata hodina a ja kliknem očami. Posledné 4 spomenuté aktivity ani neviem či prebehli a ak áno o kvalite ani nehovorím. A ráno to začína odznova.

Moja otázka, ktorá mi vrtala hlavou bola: Ako v takomto zhone sa dá počúvať tichý Boží hlas?

Aký je váš životný cyklus? Tiež skoro vstávate, pracujete do neskorej hodiny s laptopom na kolenách, telefonujete počas chôdze, obedujete s vašimi klientami, zákazníkmi, kolegami. Stále sa niečo okolo vás deje? Tiež si užívate adrenalín, ktorý vo vás vytvára vysoký výkon? Tiež prežívate tempo, ktoré zanedbáva pokojné momentky stretnutia s Bohom?

Alebo ste na materskej dovolenke? Však ste na tom nie o moc lepšie ako taký pán podnikateľ. Dámy, ktoré prežili takúto „dovolenku“ určite vedia o čom hovorím. Inak vôbec neviem prečo sa materskej hovorí dovolenka. Nepripadá vám to smiešne? Od skorého rána do neskorej noci a ešte aj v noci matky doslova pracujú. Každá minúta vyplnená do

poslednej sekundy. A hektolitry kávy sa míňajú v nádeji, že dodá trochu viac energie. Či nás adventistov sa káva netýka?

A určite mi dáte za pravdu, že tí najzanepreždnenejší ľudia medzi nami sú dôchodcovia. Je to tak? Niektorí predsa musia postrážiť školopovinné deti, prečkať s nimi choroby, urobiť nákupy, vyriadiť dom, zabezpečiť dôležité drobnosti potrebné pre normálne fungovanie domácnosti, ktoré už nikto nestíha urobiť.

Znovu teda položím otázku: Ako a kedy si má kresťan v tomto zhone nájsť čas na počúvanie tichého Božieho hlasu? Takmer všetci sme v životnom behu pri plnení si svojich každodenných povinností. Kde v tom zhone je možné nájsť tichý Boží hlas? Kedy dovolíme Bohu aby nás menil, naprával, prehováral nám do duše. Keď sa s Bohom stretávame málo alebo vôbec ako môžeme žiť životom skutočného kresťana?

Dovoľte mi trochu odbočiť. Aká je vaša predstava o pravom Kresťanovi? Aký je podľa vás skutočne odovzdaný kresťan? Myslíte si že by mal byť iný ako zaneprázdnený človek o ktorom sme sa doteraz bavili? Ja mám predstavu, že je to Charakter, dobrý správca, rozvážny človek, je starostlivý, ale nie ustarostený. Je súcitný, ale nie precitlivený, žije podľa zásad, má radosť aj v ťažkostiach, múdrosť a rozumnosť ho predchádza. Napriek tomu, že vieme, akým by mal byť, nedá sa vtesnať do našich predstáv. Často nás prekvapí nepredvídaným správaním a rozhodnutiami, ale vieme, že s odstupom času sa jeho rozhodnutia ukážu správne. Jedno je však veľmi typické pre odovzdaného kresťana: Má vzťah s Bohom.

Ž. 1:2-3

Bude ako strom zasadený pri vodných tokoch, čo úrodu dáva vo svojom čase, jeho lístie nevädne a všetko, čo robí, darí sa mu.

Skutočný kresťan má silný vzťah s Bohom. Aký čas dávate Bohu vy? Ten čo zvýši? Rýchly čas, za pochodu, alebo kvalitný čas, čas rozjímania, čas kladenia otázok a hľadania odpovedí, a hlavne čas bez ponáhľania sa a utekania.

Predstavte si dvoch pracujúcich manželov. Ani si ich predstavovať nemusíte, určite takých nájdete ľahko vo svojom okolí. Manžel je od rána do večera v práci. Doma sa stihne tak prezlieť, najesť, osprchovať, pozrieť správy a zaspáť. Manželka má na krku svoje zamestnanie, domácnosť, deti. Po rokoch sa z nich prirodzene stanú spolubývajúci. Kde sa stratila ich spolupatričnosť, spoločné záujmy, večerné rozhovory, intimita?

Našťastie sa nájdú aj takí, ktorí síce žijú podobným životom, ale ktorým to nie je jedno ako trávia (netrávia) spoločné chvíle. Oni doslova bojujú o kvalitný a hodnotne naplnený spoločný čas. Po rokoch manželstva si plánujú spoločné rande, večerné prechádzky, čas bez TV, rozhovory pri večeri a po nej. Sú ochotní si prerobiť svoj program aby si našli čas a miesto, pretože vedia, že výsledok stojí za to. A takúto zmenu potrebuje kresťan vo vzťahu k Bohu.

Staňme sa aj my Bohu odovzdanými kresťanmi. Zamietnime všetky polovičné praktiky a žime kresťanstvo na 100%. Odovzdaný skutočný kresťan si uvedomuje nevyhnutnosť pravidelného stretávania sa s Bohom. A nezostane pri poznaní, ale podnikne aktívne kroky aby sa sním stretol. Vie, že potrebuje:

Spomaliť, Ukludniť sa, Naladiť sa na Boží hlas.

Kresťan si uvedomuje nevyhnutnosť pravidelného stretávania sa s Bohom. Nie je to ľahké a tak ako v manželstve, aj tu sa bude musieť niečoho vzdať na úkor modlitby. Bude sa musieť odhodlať a zaprieť pre niečo čo je životne dôležité. Ale čo môže byť dôležitejšie ako čas strávený so Zdrojom života?

Ako sa vám darí v nažívaní s Bohom? Aké sú vaše skúsenosti so stretávania? Existuje mnoho spôsobom a techník, ktorými sa človek môže kontaktovať s Bohom. Dovoľte mi predstaviť jednu z nich. Je to overený spôsob modlitebného stíšenia pre dobre zaneprázdnených kresťanov. Myslím si, že aj vy k nim patríte, a že prostredníctvom nej budete prežívať hodnotné živé spoločenstvo s Najvyšším. Pozostáva z troch základných bodov:

1. Spomalenie
2. Modlitba a
3. Načúvanie.

1. Spomalenie

Jedným z odskúšaných spôsobov spomalenia pred modlitbou je vedenie si osobného denníka. Možno si poviete, čo nám ten raš' tu predkladá? Kto by mal čas na výlevy myšlienok, ktoré keď sa začnú písať nemajú konca kraja? To už nie je lepší spôsob ako stráviť čas s Bohom? Poviem vám pravdu, mal som tie isté otázky. Počul som mnohé odporúčania, dokonca sú celé lekárske štúdie o tom ako písanie denníka

- vylepší fyzické aj duševné zdravie
- zníži symptómy depresie, paniky, astmy, artritídy, úzkosti a mnohé iné ochorenia a poruchy
- vylepší poznávacie schopnosti
- posilňuje imunitný systém a pôsobí preventívne

- neguje mnohé vplyvy stresu

Pre mňa zaujímavým faktom bolo, že mnohí myslitelia a duchovne založení ľudia si viedli svoj duchovno-modlitebný denník. A to nemusíme ísť ďaleko z adventých kruhov.

Ale viete čo presvedčilo mňa osobne. Dočítal som sa, že písanie denníka usporiada myšlienky, ukludňuje a pripraví pozornosť na štúdium biblie alebo k modlitbe. Spomínal som, že keď len vstávam, môj mozog funguje v pekných obrátkach. Povedal som si preto, že to skúsim. Nič za to nedám a ak to nič neprinesie, tak to nechám tak. Prvá reakcia bola pozitívna. Moja myseľ sa ukludnila, zbavilo ma to na chvíľu mnohých starostí a zosúladi sa my myšlienky. Bol schopný sa venovať štúdiu, modlitbe. A pritom stačí tak málo:

Kúpte si poznámkový zošit a začnite písať. Naplánujte si to tak aby ste mohli písať maximálne jednu stranu (trvá to cca 5-10 minút). Každý deň otvorte blok na čistej strane a začnite slovom Včera... V jednom alebo dvoch odstavcoch popíšte včerajšie udalosti. Píšte čokoľvek čo chcete, napríklad popis ľudí, s ktorými ste sa stretli, schôdzky, rozhodnutia, pocity, radostné aj smutné chvíle, nezdary, veci, ktoré čítate v biblii, čo chceli urobiť a neurobili, vaše predsavzatia, úspechy aj porážky. Budete prekvapení ako toto dokáže obohatiť váš duchovný život. 5- 10 minút písania vás spomalí a naladí na správnu frekvenciu modlitby.

Hoci vám písanie denníka vylepší váš život, skutočne odovzdaného kresťana z vás neurobí. Čo je druhým krokom, ktorý vás spomalí a naladí na Boží hlas? Je to modlitba.

2. Modlitba

Tým druhým krokom je Modlitba. Boris vám pred mesiacom rozprával ako písaná modlitba vás môže posunúť vo vašom duchovnom živote dopredu. Pravidelná modlitba za pochodu nevybuduje vážny vzťah s Bohom. Je to akoby si manželia chceli vybudovať vzťah počas ranného behu do práce. Musíte spomaliť aby ste mohli niekoho spoznať.

Po napísaní strany do denníka si napíšete modlitbu pre Boha. Ak ste to ešte nikdy neskúsili skúste to. Písaná modlitba vám umožní „nežvatlať ako pohania“, nepoužívať známe hovorené frázy a byť v modlitbe konkrétny. Aby to bola modlitba vyvážená mohla by obsahovať princípy Ježišovej modlitby: 1. Oslava Boha, 2. vyznávanie konkrétnych hriechov, 3. Vďaky a 4. Prosby.

Po napísaní modlitby sa stíšite pre Bohom a prečítajte modlitbu nahlas. Popri tom môžete do modlitby vložiť aj vlastné slová alebo komentár, ktorý vás popri čítaní napadne. Sám som spozoroval, že moje modlitby sa prestali točiť okolo overených, ale už nič neznamenajúcich fráz. Modlitby sa stali konkrétne, zmyslupnejšie a pestrejšie. Prestal som mať zahanbujúci pocit z toho, čo som to Bohu zase narozprával.

3. Načúvanie

Tým tretím krokom po modlitbe je načúvanie. V takýchto momentoch umožníme prehovoriť Bohu prostredníctvom DS aby nás viedol. Skutočný kresťan sa stretáva počas modlitby so Stvoriteľom. Duch nás vedie ku Kristovi, poučča nás, uvádza do každej pravdy, potešuje nás, usvedčuje do hriechov, pripomína nám B. slovo. Umožnite vo chvíľach ticha aby vás mohol Duch Boží osloviť . Ticho sa posadte a povedzte Bohu: „Som tu počúvam, prehovor, prosím ku mne prostredníctvom DS.“ Alebo mu položte otázku a počúvajte.

Počas modlitby rozprávame my, ale nenapadlo vás, že aj Boh by rád prehovoril do vašej duše? Umožnili ste mu to? Boh sa k nám prihovára mnohými spôsobmi. Viete, že ten najpriamejší spôsob je prostredníctvom Svojho slova. Biblia, ktorú študujeme, nad ktorou premýšľame, a nad ktorou aj rozjímame je zdrojom mnohých slov, ktorými nás Boh sýti. Boh dokáže rozprávať aj prostredníctvom ľudí, dokáže si použiť na oslovenie aj svoje dielo – prírodu, hoci je už trochu pokazená hriechom. Ale čo tak priamo prostredníctvom Ducha Svätého? Myslíte si, že Boh v dnešnej dobe už nepoužíva tento priamy kontakt. Myslíte si, že Duch Svätý viedol len prvotnú cirkev a dosť?

Ján 14:16-17

16 A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby bol s vami **až naveky** — 17 Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás.

Zaujímavé je, že Ježiš tu hovorí o Duchu Svätom - Tešiteľovi, ktorý tu bude s nami **až naveky**. Boh rozprával s Adamom a Evou v raji.

Prehovárал k Noemu, s Abrahámom dokonca aj jedol, Jozefovi dával sny, hovoril s Mojžišom, hovoril s Gedeónom, Dávida viedol, Danielovi dával videnia a sny. Potom sa stretol so Saulom, Filipa priviedol k Etiópčanovi.

Je to logické, že pôsobenie Ducha Svätého prestalo v prvom storočí nášho letopočtu? Ak je kresťanstvo osobný vzťah s Bohom, tak potom sa to deje prostredníctvom pôsobenia Ducha Svätého. Pri kvalitnom vzťahu medzi dvoma ľuďmi je potrebná komunikácia – obojstranná komunikácia. Obaja rozprávajú a obaja aj počúvajú. Obdobne to platí aj vo vzťahu s Bohom. On tiež komunikuje s nami. Možno, že si poviete tak

toto je také Nadprirodzené. Ale veď vzťah s Bohom je nadprirodzený. Božie slovo je plné nadprirodzených vecí.

Rim 8, 9-11

9 No vy nie ste v tele, ale v duchu, ak **vo vás prebýva Boží Duch. Ale ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.** 10 Ak však je Kristus vo vás, telo je mŕtve pre hriech, ale Duch je život pre spravodlivosť. 11 **Ak teda vo vás prebýva Duch toho,** ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás.

Prítomnosť Tešiteľa v našich životoch je nevyhnutná podmienka pre náš kresťanský život. Umožnite vo vašom modlitebnom živote aby k vám prehovoril Duch Svätý.

Sú dva extrémne prístupy k tejto problematike. Jeden je prehnaná zbožnosť pod vedením DS. Sú kresťania a určite poznáte aj vy takých, ktorí vedome podstúpili amputáciu Bohom daného intelektu. Žiadajú od Boha aby im vybral farbu ponožiek ráno a druh vhodného jedla na obed. Tvrdia, že prežívajú vedenie DS každú hodinu, videnie každý deň a zázrak každý týždeň. Ich myseľ je tak pohrúžená do oblakov, že tu na zemi je z nich len veľmi malý úžitok. To za čo považujú prejav Božieho vedenia je len obyčajná ľudská nezodpovednosť zaobalená do duchovnosti.

Na druhej strane verím, že Boh je schopný a ochotný urobiť zázrak, ale myslím si, že je zlé ak ľudia vložia ruky do vrečka, mozog do šuflíka a skočia zo strechy v domnení, že ich Boh zachráni lebo už sú na ceste k zemi.

Tým druhým extrémom pri počúvaní Božieho hlasu je úplná ignorácia spôsobu komunikácie, ktorý nám Boh daroval. Ako reakcia na predchádzajúcich kresťanov sa mnohí z nás stávajú skepticky proti akémukoľvek prejavu nadprirodzeného vedenia. A myslím si, že mi Adventisti máme k tomuto mysleniu veľmi ďaleko. A máme na to aj dôvod z očakávania falošného návratu JK, ktoré budú sprevádzať mnohé zázraky a divy. Ale má byť toto príčinou zavrnutia obojstrannej komunikácie s Boho prostredníctvom tichého načúvania hlasu Ducha svätého?

Vedenie DS je dôležité

Z Biblie vieme, že

- Duch Svätý nás nabáda priblížiť sa k Bohu, hľadať ho a túžiť po Bohu.
- Vieme, že DS nás uistuje o Božej láske
- A že v nás spôsobuje rast

Odpovedajme na jeho vedenie kladne. Čas strávený po modlitbe v tichu pri rozjímaní nad Božím slovom Vám prinesie novú a živú skúsenosť s našim Bohom.

Prajem vám požehnanie z Božieho vedenia a napĺňanie vašich duchovných potrieb prostredníctvom Spomalenia, Modlitby a Stíšenia.